

[Kulturministeren]

fremgår af bemærkningerne, er vi indstillet på i overensstemmelse med tidligere forarbejder endnu en gang at se på, om det er en hensigtsmæssig måde også i fremtiden at få Det Kongelige Teater til at fungere på, at man har alle tre eller fire kunstarter under samme tag.

Det arbejde, der er i gang omkring det spørgsmål, må vi selvfølgelig afvente. Jeg skal ikke tage stilling til det på dette tidspunkt, det får vi lejlighed til senere.

Fru Ingerlise Koefoed havde, synes jeg, mange venlige bemærkninger om elementerne i lovforslaget, mange plusser for at bruge fru Ingerlise Koefoeds eget udtryk, og det takker jeg for.

Fru Ingerlise Koefoed havde også betænkeligheder. Hun sagde, at der er tale om, at vi sletter egnsteatrene – jeg tror, udtrykket faldt sådan – i landsdelssceneområderne, hvad vi jo altså ikke gør i forslaget. Det er rigtigt, at i det statstilskud, der vil være til rådighed i landsdelssceneområderne, vil der ske en begrænsning på ca. 7 mio. kr., men der vil stadig være små 10 mio. kr. til rådighed til egnsteatervirk-somhed i landsdelssceneområderne. Det er mit håb, at Teaterrådet, som nu får en opgave med at fordele disse midler også efter instruktioner, hvor man må sikre geografiske hensyn, alsidighedshensyn og kvalitetshensyn, kan administrere det på en rimelig og fornuftig måde.

Jeg forstår godt, at der er kritik af den del af forslaget, og jeg forstår meget vel, at nogle af de egnsteatre, som nu føler sig usikre på, hvilken fremtid der tegner sig for dem, er kritiske over for den del af det. Det er meget forståeligt. Jeg er også indstillet på at debattere denne del af det, men hvis man overhovedet vil gøre noget for at flytte midler for at sikre den geografiske spredning, så er det altså her, der er en mulighed.

Jeg har aldrig forestillet mig, at egnsteaterordningen skulle udformes eller udvikle sig på en sådan måde, at langt hovedparten af egnsteatrene, 23 ud af 31, skulle ligge næsten i tæt ring omkring landsdelsscenerne, dog med enkelte egnsteatre placeret mere geografisk yderligt. Egnsteaterordningen synes jeg først og fremmest har det formål netop at give tilbud ude omkring i samfundet, hvor man ikke har de samme teater tilbud, som man har i landsdels-scenebyerne.

Jeg tror på, at det vil være muligt at finde en god udgang på denne sag. Jeg har også en tro på, at hvor egnsteatrene i lokalområderne spiller en betydelig rolle i den lokale kulturpolitik, vil der være kommunalpolitisk interesse for at sikre også sådanne teatre en fremtid.

Jeg var glad for, at fru Ingerlise Koefoed sagde, at hvis det ikke var muligt at skaffe flere penge – og det er selvfølgelig helt legalt at forsøge det – til dette lovforslags realisering, så ville SF overveje andre prioriteringer. Fru Ingerlise Koefoed nævnte også nogle eksempler: Det Kongelige Teater, Det Rejsende Landsteater osv. Der er hertil kun at sige, at også regeringen er indstillet på at forhandle med henblik på at finde en fælles løsning. Der kan selvfølgelig være andre gode måder at prioritere på end lige bestemt den, der er lagt frem i lovforslaget, selv om jeg synes, at der er en god balance og harmoni.

Hr. Povl Brøndsted gav tilslutning til – og var vist den eneste, der nævnte det – at Tilsynsrådet nedlægges i forbindelse med, at Det Kongelige Teater nu kommer ind under denne lov, men siger, at så mangler der på en eller anden måde alligevel et folkeligt organ eller en folkelig tilknytning. Det kan vi naturligvis overveje nærmere i det videre arbejde.

Jeg vil godt her minde om, at Det Kongelige Teater under den nye ledelse har indgået en samarbejdsaftale med Udviklingscentret for Folkeoplysning og Voksenundervisning, som ligger i samme gade, Tordenskjoldsgade. Jeg ser nogle fremtidsmuligheder her netop i retning af at skabe en bedre kontakt til det folkelige, end det måske har været muligt under den nuværende ordning med Tilsynsrådet.

Til hr. Glistrup – men måske også lige så meget til teaterfolket – må jeg jo sige, at hvis hr. Glistrup i denne sag var et sandhedsvidne, så var hr. Glistrup jo teaterverdenens redningsmand, når han siger, at dette lovforslag medfører, at vi i løbet af få år vil se milliarder, som det udtryktes, blive tilført teaterverdenen.

Hertil er selvfølgelig kun at sige, at i forhold til mine beregninger må det komme an på en prøve, hvem der har ret. Jeg mener, at hr. Glistrup er aldeles ude på overdrevet. Der er intet hold i de synspunkter, som hr. Glistrup er fremkommet med her.

Jeg har til gengæld forståelse for, at andre ordførere ikke fuldt ud har kunnet overskue de